

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. Š.**
zastoupen Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem, sídlem 106 00 Praha 10,
Leknínová 3033/7

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2023 č. j. MSK 28056/2023, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín ze dne 16. 2. 2023 č. j. MUCT/11760/2023 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že již v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí uvedl, že „stál na křižovatce typu T na protější straně vyúsťující komunikace“. Totéž sdělil i v rámci podání vysvětlení jako důvod, proč nesouhlasí se spácháním přestupku. Touto argumentací cílil na ust. § 27 písm. d) zákona o silničním provozu, které stanoví, že „řidič nesmí zastavit a stát na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní; tento zákaz

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

neplatí v obci na křižovatce tvaru T na protější straně vyúsťující pozemní komunikace“. Žalobce poznamenal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí se s touto jeho argumentací vypořádal tak, že pouze překopíroval závěry prvoinstančního správního orgánu, aniž by to výslovně uvedl, a fakticky tak argumentaci prvoinstančního správního orgánu prezentuje jako svoji vlastní. Žalobce dále uvedl, že křižovatkou tvaru „T“ se rozumí každá styková křižovatka, kde se na jednu pozemní komunikaci napojuje jiná pozemní komunikace. Přitom není rozhodující úhel takového napojení. Je rovněž lhostejné, která z pozemních komunikací je hlavní nebo vedlejší, zda se jedná o různé pozemní komunikace apod., ale podstatný je toliko jejich vzhled, tedy že se jedná o křižovátku ve tvaru „T“. Řidič na místě ve většině případů nemůže ani přezkoumávat a vědět, zda se formálně jedná o dvě různé pozemní komunikace (např. dvě silnice s jiným značením) nebo o jednu pozemní komunikaci, která se pouze „větví“ apod., přičemž řidič, aby toto zjistil, by musel nahlédnout do mapy nebo předmětnou skutečnost zjišťovat jinak. Takový postup by navíc byl absurdní. Vedl by k tomu, že řidič by na dvou odlišných, ale vzhledově zcela identických křižovatkách v totožném místě na pozemní komunikaci jednou stát směl a podruhé nesměl pouze na základě toho, jak jsou formálně označeny, potažmo která je hlavní a která je vedlejší, ačkoliv z pohledu řidiče by vizuálně vypadaly zcela stejně. Dle žalobce pojem „vyúsťující komunikace“ je tedy třeba vykládat jako popis faktického stavu, kdy z hlediska řidiče se jedná o asfaltovou plochu ve tvaru T, přičemž na spojnici písmene T může parkovat, a nelze formalisticky namítat, že ono písmeno T je pouze jedna komunikace, která nemůže vyúsťovat „sama v sebe“, protože to řidič na místě nemusí, a ve většině případů ani nemůže vědět, jak uvedl výše. Nadto žalobce namítal, že se v daném případě jedná o bagatelní věc nenaplňující aspekt společenské škodlivosti podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, a nelze tak ani uvažovat o tom, že byl spáchán přestupek. Vyslovil názor, že ze strany správních orgánů se v daném případě jedná pouze o hledání záminky pro výběr pokuty, která je příjmem jejich rozpočtu.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a uvedl, že žaloba obsahuje v podstatě jedinou námitku, a to, že v daném místě žalobce stát mohl, neboť jde o „protější stranu vyúsťující pozemní komunikace“ na křižovatce ve tvaru T ve smyslu § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Úvodem žalovaný na okraj poznamenává, že je otázka, zda se vůbec jedná o křižovátku ve tvaru T, nicméně se přiklonil k názoru, že ano. S žalobcovým argumentem, který žalobce setrvale opakuje od počátku správního řízení, však žalovaný nesouhlasí. Jak již vysvětlil v napadeném rozhodnutí, resp. jak vysvětlil již správní orgán prvního stupně, v daném případě se nejedná o místo, pro které je ustanovením § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu připuštěna výjimka ze zákazu zastavení a stání. Žalovaný zcela souhlasí se žalobcem v tom, že u křižovatky ve tvaru T není rozhodné, která z pozemních komunikací je hlavní nebo vedlejší; jinými slovy, neplatí, že protější strana vyúsťující pozemní komunikace se vždy musí nacházet na hlavní pozemní komunikaci (může jít také o napojení pozemních komunikací bez rozlišení hlavní a vedlejší). Rovněž žalovaný souhlasí se žalobcem v tom, že nezáleží na úhlu napojení pozemních komunikací a že rozhodný je faktický stav a tvar křižovatky. V daném případě však tomu vzhledem k faktickému průběhu a tvaru křižovatky je právě tak, že vyúsťující komunikace je komunikace vedlejší, a tato vyúsťuje na komunikaci hlavní (přičemž ta v daném místě tvoří zatačku). Místo, kde by jinak bylo dovoleno zastavit a stát, je tedy na hlavní pozemní komunikaci naproti vyústění vedlejší pozemní komunikace, tedy na ulici Polní na vnitřní straně zatačky nejbližší domu č. 1786/26. Zde by se však zřejmě jednalo o stání v nepřehledné

zatačce, zakázané písmenem a) téhož ustanovení. Smysl daného ustanovení, resp. smysl dané výjimky za zákazu stání totiž spočívá v tom, že vozidlo stojící na protější straně vyúsťující pozemní komunikace netvoří překážku pro provoz vozidel v dané křižovatce. To však u vozidla žalobce neplatí, neboť v daném místě vozidlo brání ve výhledu na hlavní pozemní komunikaci vozidlům přijíždějícím z komunikace vedlejší a dávajícím přednost vozidlům jedoucím po komunikaci hlavní.

Pokud je namítáno, že žalovaný pouze převzal argumentaci správního orgánu prvního stupně, je takový postup přípustný, když žalovaný se s touto argumentací ztotožnil, přičemž žalobce v odvolání bez dalších podrobností pouze zopakoval svůj názor, prezentovaný již před zahájením řízení, že „stál na křižovatce typu T na protější straně vyúsťující komunikace“, a dále svou námitku nijak nerozvíjel. Materiální znak přestupku je nepochybně naplněn, neboť vozidlo překáželo provozu v dané křižovatce. Vzhledem k tomu, že přestupky jsou jednání s nejnižší společenskou škodlivostí, pak v zásadě každé jednání naplňující formální znaky přestupku naplňuje i jeho znak materiální, ledaže by k tomu přistoupily další podstatné okolnosti tuto škodlivost snižující (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 104/2008-45). Takové okolnosti správní orgány v dané věci neshledaly.

4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.
5. Krajský soud ze správních spisů zjistil následující pro věc významné skutečnosti. Rozhodnutím Městského úřadu Český Těšín ze dne 16. 2. 2023 č. j. MUCT/11760/2023 byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil porušením pravidla provozu na pozemních komunikacích stanoveného § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, že řidič nesmí zastavit a stát na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní; tento zákaz neplatí v obci na křižovatce tvaru „T“ na protější straně vyúsťující pozemní komunikace, a to tím, že dne 5. 1. 2023 v době kolem 8:35 hodin v Českém Těšíně na ulici Polní 26 z nedbalosti stál s osobním motorovým vozidlem Range Rover, RZ X na křižovatce, přesněji určeno na ulici Polní ve směru od křižovatky s ulicí Slovenskou před výjezdem z vedlejší pozemní komunikace poblíž prodejny COOP naproti domu Polní 1786/26. Za tento přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. g) uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Dále byla žalovanému uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč a správní orgán rovněž rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
6. Při zjišťování skutkového stavu věci správní orgán I. stupně vycházel z oznámení ze dne 9. 1. 2023, kterým byl Městskému úřadu Český Těšín oznámen přestupek žalobce ze dne 5. 1. 2023 a v němž je uvedeno, že se žalobce měl dopustit přestupku dne 5. 1. 2023 v době 8:35 hodin v Českém Těšíně na ulici Polní 26 jako řidič osobního motorového vozidla Range Rover, RZ X tím, že stál s uvedeným vozidlem na křižovatce. V úředním záznamu ze dne 5. 1. 2023, který je rovněž součástí správního spisu zasahující strážník L. Š. k předmětnému

přestupkovému jednání zaznamenal, že uvedeného dne se na služebnu městské policie dostavil žalobce, přestupek odmítl uznat s odůvodněním, že stále na křižovatce ve tvaru T. Ve spise je i záznam o podání vysvětlení žalobcem ze dne 8. 2. 2023, podle něhož žalobce uvedl, že se nedopustil přestupku, protože křižovatka je označena dodatkovou tabulkou E02B, což znamená tvar křižovatky typu „T“. Přesné znění této dodatkové tabulky zní „Určuje reálný tvar křižovatky“; z tohoto důvodu na místě, kde stál, mohl stát, protože v křižovatce typu T se na tomto místě smí stát. Od jeho vozidla na všechny strany bylo více jak 6 m místa, čímž splnil 3 m v každém pruhu. Vozidlo žádným způsobem nezavázelo a nebránilo v žádném výhledu. Dále doplnil, že v doslovném znění právní úpravy stání na křižovatce typu T je použito slovo „vyústující“, z tohoto důvodu stál, kde stát smí. V metodice není nic uvedeno o vyústění hlavní nebo vedlejší komunikace. Součástí správního spisu je rovněž situační mapka – plán ze dne 5. 1. 2023 vyhotovený strážníkem L. Š., v němž je vyznačeno místo, kde stálo předmětné vozidlo na ulici Polní v Českém Těšíně poblíž (naproti) domu č. p. 1786/26, dále fotodokumentace vyhotovená městskou policií zachycující stojící vozidlo Range Rover RZ X na křižovatce na ulici Polní a situační mapky s popisy ze dne 8. 2. 2023, které do spisu založil správní orgán a z nichž je patrné, že před místem, kde vozidlo Range Rover RZ X stálo, byla umístěna dopravní značka P2 Hlavní pozemní komunikace s dodatkovou tabulkou E2b Tvar křižovatky s vyznačením, která komunikace je hlavní a která vedlejší. Ve spise je i výpis z evidenční karty řidiče.

7. Podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí zastavit a stát na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní; tento zákaz neplatí v obci na křižovatce tvaru „T“ na protější straně vyústující pozemní komunikace.
8. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
9. Krajský soud předně konstatuje, že rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně je nutno posuzovat jako jeden celek. Provedenými důkazy bylo prokázáno, že žalobce stál s předmětným vozidlem dne 5. 1. 2023 v 8:35 hodin v obci Český Těšín na ulici Polní, a to ve směru od křižovatky s ulicí Slovenskou před výjezdem z vedlejší pozemní komunikace poblíž prodejny COOP naproti domu č. 26 na ulici Polní. Před místem, kde vozidlo stálo, byla umístěna dopravní značka P2 Hlavní pozemní komunikace s dodatkovou tabulkou E2b Tvar křižovatky s vyznačením, která komunikace je hlavní a která vedlejší. Soud se zcela ztotožňuje se správním orgánem I. stupně, že žalobce stál s vozidlem v místě, kde se hlavní pozemní komunikace, která vede křižovatkou vlevo – ve směru od křižovatky s ulicí Slovenskou – setkává s vedlejší pozemní komunikací, která zde vyústuje na hlavní pozemní komunikaci, a že vedlejší pozemní komunikace tedy vyústovala nikoli na protější straně, ale na té straně hlavní pozemní komunikace, kde žalobce na křižovatce stál. Stání s předmětným vozidlem na křižovatce bylo v rozporu s § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.
10. K námitce, že nebyl naplněn materiální znak přestupku krajský soud předně uvádí, že obecně lze vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem

jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 65/2004-59, č. j. 5 As 104/2008-45, v nichž se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval naplněním materiálních znaků přestupku. Pro naplnění materiálního znaku se nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně ohrožen něčí život, zdraví či majetek. Postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti, nikoliv ohrožení konkrétních jednotlivců. Dle názoru soudu v daném případě nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by vylučovaly naplnění materiálního znaku přestupku ze strany žalobce. Tvzení žalobce, že se v daném případě jedná o „bagatelní věc“, není okolností, která by vylučovala naplnění materiálního znaku přestupku ze strany žalobce. Podle názoru soudu jednání žalobce je třeba hodnotit jako společensky nebezpečné. Ve shodě se správními orgány také soud činí závěr, že stojící vozidlo tvořilo překážku provozu při jízdě předmětnou křižovatkou, bránilo ve výhledu řidičům vozidel, kteří přijížděli z vedlejší pozemní komunikace a řidiči jedoucí s vozidly po ulici Polní ve směru od křižovatky s ulicí Slovenskou, kteří by za vozidlem odbočovali na vedlejší pozemní komunikaci, by stojící vozidlo žalobce museli objíždět, tedy vytvářelo překážku, jak správně uvedl správní orgán I. stupně, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí s těmito závěry souhlasil. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění správních orgánů, neboť se s jejich závěry zcela ztotožňuje.

11. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. 7. 2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně